

65.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 14 stycznia 1925 r.

w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie przekazania gminom czynności poboru podatku gruntowego na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego.

Na mocy §§ 1 i 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 56 poz. 567), oraz art. 13 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i innych urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. № 65 poz. 391), zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego pobór podatku gruntowego od 1 stycznia 1925 r. będzie dokonywany przez gminy.

Płatnicy, którym według rocznego wymiaru przypisano w jednej gminie państwowy podatek gruntowy wraz z oddzielnym dodatkiem w sumie ponad 500 złotych, mają płacić podatek ten we właściwych kasach skarbowych bezpośrednio lub na konta tych kas w Pocztovej Kasie Oszczędności.

§ 2. Inspektoraty skarbowe sporządzać mają odrębnie dla każdej gminy katastralnej względnie politycznej w terminie do 5 marca każdego roku, przy uwzględnieniu zmian zgłoszonych co do posiadania całych posiadłości lub ich części, repartycję podatku gruntowego i oddzielnego dodatku do podatku gruntowego (art. 2 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r.—Dz. U. R. P. № 65 poz. 505), wraz z dodatkami samorządowymi według wzoru A. Oddzielny dodatek i kwoty dodatków samorządowych, obliczonych od dodatku oddzielnego, uwidacznia się w repartycji (wzór A) odmiennym koloremi ponad I i II ratą.

Repartycję (wzór A) sporządza się na podstawie dochodu katastralnego, uwidocznionego w arkuszach posiadłości. Nazwisk poszczególnych płatników w repartycji nie wyszczególnia się, lecz tylko numery arkuszy posiadłości gruntowych, a o ile sprawdzono, iż jeden płatnik w tej samej gminie posiada dwa lub więcej arkuszy, wypisuje się i zlicza łącznie dochód katastralny ze wszystkich arkuszy, należących do tego samego płatnika.

§ 3. Dla użytku urzędów gminnych założą inspektoraty skarbowe gminną księgę bierczą na drukach według wzoru B, w której dla każdego płatnika, opłacającego w jednym powiecie państwowy podatek gruntowy wraz z oddzielnym dodatkiem w sumie do 500 złotych rocznie, zakłada się osobne konto. Księga

ta ma służyć na lat kilka, a po zużyciu zakłada inspektorat skarbowy nową.

Wszelkie zmiany w posiadaniu lub wymiarze podatków zasze w latach następnych przeprowadzają w gminnych księgach bierczych inspektoraty skarbowe na podstawie repartycji, sporządzonej według wzoru A., tudzież na podstawie porównawczych zestawień zmienionych arkuszy gruntowych, dostarczonych przez ewidencje katastru.

Na podstawie powyższych zestawień przypisuje się także należności ewidencyjne.

Gminna księga biercza zniszczona lub zagubiona z winy urzędu gminnego będzie rekonstruowana na koszt naczelnika gminy.

§ 4. Inspektoraty skarbowe prowadzą według wzoru D. księgę bierczą, obejmującą sumaryczne konta każdej gminy z wyłączeniem płatników, którym przypisano podatek wraz z oddzielnym dodatkiem w sumie ponad 500 złotych.

Dla tych ostatnich płatników zakłada się imienne konta w księdze bierczej.

§ 5. W terminie do 5 marca każdego roku doręczą inspektoraty skarbowe poszczególnym zwierzchnościom gminnym za potwierdzeniem odbioru:

- a) gminną księgę bierczą (wzór B),
- b) odpowiednią ilość druków na dzienniki przychodowe (wzór F),
- c) druki na kwity (wzór C) względnie książeczki płatnicze,
- d) druki na obrachunek roczny (wzór E).

Zarazem należy podać № konta kasy skarbowej w Pocztovej Kasie Oszczędności przy równoczesnym wezwaniu zwierzchności gminnych do pobrania od płatników przypisanego podatku gruntowego i wpłacania go do odnośnej kasy skarbowej bezpośrednio lub na jej konto w Pocztovej Kasie Oszczędności w ustanowionych terminach.

§ 6. Zwierzchności gminne wyłożą bezzwłocznie po otrzymaniu gminnej księgi bierczej (wzór B) w urzędzie gminnym przez dni 14-cie, celem umożliwienia interesowanym wglądu, a równocześnie ogłoszą wezwanie do wpłacania podatku gruntowego.

§ 7. Umorzenie z tytułu klęsk żywiołowych lub wojennych, odpisy z tytułu nieściągalności i t. p., dokonywane przez inspektoraty skarbowe, będą komunikowane zwierzchnościom gminnym do wiadomości, w celu wprowadzenia tych zmian do gminnych ksiąg bierczych.

Żadnych innych zmian ani poprawek w księgach bierczych nie może urząd gminny dokonywać samowolnie.

§ 8. Przy poborze podatku gruntowego ma urząd gminny obliczyć i ściągnąć przedewszystkiem odsetki za zwłokę od kwot niezapłaconych w terminie i należności ewidencyjne, zarachować je wraz z podatkiem w dzienniku, odnotować w gminnej księdze bierczej, uwidaczniając przytem artykuł (№ kolejny) dziennika przychodowego i dzień wpłaty, oraz wręczyć stronie pokwitowanie bądź na oddzielnych

drukach (wzór C2), bądź na książeczce płatniczej (wzór C1).

Od płatników, którzy nie dotrzymali terminów płatności, należy pobrać odsetki za zwłokę, tak od należności państwowych jak i od dodatków samorządowych.

O ile chodzi o koszty spowodowane postępowaniem egzekucyjnym, urzędy gminne są uprawnione pobierać na rzecz swoją opłaty egzekucyjne, określone w art. 7 ustawy z dn. 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 73 poz. 721).

§ 9. Wpływy pieniężne z państwowych podatków gruntowych i dodatków samorządowych wraz z odsetkami za zwłokę i należnościami ewidencyjnymi mają urzędy gminne wnosić do kas skarbowych bezpośrednio lub na ich konta w Pocztowej Kasie Oszczędności przynajmniej co dwa tygodnie, a w miarę zebrania znaczniejszej sumy powyżej 500 złotych, ze względu na bezpieczeństwo tych pieniędzy, bezzwłocznie.

Wnosząc do kas skarbowych uiszczone przez płatników sumy należności podatkowych, mają urzędy gminne dołączać deklarację, w których wyszczególnia:

a) nazwę gminy, b) należności państwowe jako to:

1) sumę wpłaconą na poczet podatku gruntowego łącznie z dodatkami,

2) sumę wpłaconą tytułem odsetek i kar za zwłokę,

3) sumę należności ewidencyjnych,

4) dodatki samorządowe (do b1 i b2) w jednej sumie.

W razie przesyłki sum za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności należy dane powyższe wyszczególnić na odcinkach skarbowego blankietu nadawczego Pocztowej Kasy Oszczędności.

Sumy, zebrane w drugiej połowie grudnia każdego roku, ma urząd gminny wpłacić do kasy skarbowej nie przez Pocztową Kasę Oszczędności, lecz bezpośrednio w kasie skarbowej najpóźniej w dniu 31 grudnia.

§ 10. Po upływie terminu płatności tak pierwszej jak i drugiej raty podatkowej ma urząd gminny w sposób w gminie praktykowany, upomnieć płatników, którzy nie uiszcili podatku, a następnie wdrożyć potrzebne kroki egzekucyjne przez własne organa (ustawa z dnia 31 lipca 1924 r.—Dz. U. R. P. № 73, poz. 721).

Przymusowe ściąganie podatku gruntowego wraz z oddzielnym dodatkiem od płatników, opłacających rocznie tytułem podatku gruntowego i oddzielnego dodatku kwotą powyżej 500 złotych należy do organów skarbowych.

§ 11. W razie przekroczenia przez urzędy gminne terminów ustanowionych w §§ 6, 9 i 10, inspektorat skarbowy komunikuje o tem starostwu w celu pociągnięcia winnych do odpowiedzialności za niewykonanie poruczonych czynności.

Gdy gmina w przeciągu jednego miesiąca po upływie terminu płatności nie wpłaci do kasy skar-

bowej przynajmniej $\frac{2}{3}$ należnych sum z tytułu podatku gruntowego oraz oddzielnego dodatku, a przypadających od płatników, opłacających rocznie poniżej 500 złotych, którym termin płatności nie został przez władze skarbowe odroczony lub spłata należności nie została rozłożona na raty, względnie umorzona—inspektorat skarbowy donosi o tem izbie skarbowej, wstrzymując jednocześnie wypłatę równoznacznych sum pobranych na rzecz odnośnej gminy wiejskiej dodatków do podatków państwowych, którą to kwotę izba skarbowa może przelać na pokrycie niewpłaconego podatku gruntowego i oddzielnego dodatku, tudzież odsetek za zwłokę.

§ 12. Przypadające gminom 3% wynagrodzenia za pobór podatku gruntowego, obliczone tylko od sumy należności państwowych, wpłacanych przez gminę do kasy skarbowej, zatrzymują zarządy gminne i wystawiają na nie osobne pokwitowania, które dołączają do deklaracji przy sposobności wnoszenia należności podatkowych do kas skarbowych.

W razie przesyłki pieniędzy za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności należy pokwitowanie na zatrzymane 3% wynagrodzenie przesłać równocześnie wprost do kasy skarbowej.

Postanowienia ustępu czwartego art. 43 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747) nie mają zastosowania w wypadkach powierzenia poboru podatku gruntowego zarządom gminnym, względnie wydziałowi powiatowemu.

§ 13. Kasa skarbowa sprawdza w deklaracji prawidłowość podziału sum na należności państwowe i dodatki samorządowe, rozdziela te ostatnie na dodatek Tymczasowego Wydziału Samorządowego i dodatki komunalne, poczem rozdzielone sumy brutto wpisuje do dziennika pomocniczego. Nadto kasa skarbowa sprawdza prawidłowość obliczenia 3% wynagrodzenia, zatrzymanego przez zarząd gminny i zapisuje wydatek w głównym dzienniku rozchodu w sumach skarbowych, dołączone zaś przez zarząd gminy pokwitowanie zastępować będzie asygnację. Na pokwitowaniu zaznacza kasa skarbowa dział, paragraf i pozycję budżetu (dział 6 § 10), na który przypada tego rodzaju wydatek, na deklaracji zaś uwidocznia sumę wynagrodzenia z wskazaniem pozycji głównego dziennika rozchodu.

Uiszczone wpłaty zapisuje inspektorat skarbowy w księgach bierczych na podstawie otrzymanego dziennika pomocniczego z kasy skarbowej po uprzednim sprawdzeniu prawidłowości kwot.

§ 14. Z dniem 31 grudnia każdego roku urząd gminny zamyka ostatecznie konta poszczególnych płatników i przedkłada w ciągu dni 15-stu inspektoratowi skarbowemu obrachunek roczny (według wzoru F), dołączając indywidualne wykazy zaległości i nadpłat, gminną księgę bierczą, oraz dzienniki przychodowe.

§ 15. Przed swem zamknięciem rocznym (księgi D) inspektorat skarbowy porównuje wrywkowo po-

Sprostowania:

a) W Dz. U. R. P. № 9 poz. 65 w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 stycznia 1925 r. o przekazaniu gminom czynności poboru podatku gruntowego na obszarze województw małopolskich w § 3, wierszu czwartym zamiast: „w jednym powiecie” winno być: „w jednej gminie”.